

РЕШЕНИЕ

№ 245

гр. Перник, 21 септември 2012 година

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на дванадесети септември, две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: ВЕСЕЛА ГРОЗДИНСКА
ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря Т.М. и с участието на представител на Окръжна прокуратура - Перник - прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №222 по описа на съда за 2012 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по повод касационна жалба от Началник на Митница „Столична“ чрез процесуален представител ю.к. Сърпионова ПРОТИВ ЧАСТ от решение №359/11.05.2012 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №342 по описа на съда за 2012 г., с което е отменено наказателно постановление №970/12.12.2011 г. на Началник на Митница Столична, издадено срещу Р.А.Д. *** в частта, с която за нарушение и на основание чл. 126 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС) е определено да му бъде наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 (хиляда) лв. Мотивите на районния съд са за неправилно приложение на материалния закон предвид наличие на предпоставки за приложение от страна на административнонаказващия орган на чл. 126б от ЗАДС във вр. с чл. 39, ал. 2 от ЗАНН.

В касационната жалба се твърди, че решението на районния съд е необосновано и постановено при неправилно прилагане на ЗАНН и ЗАДС - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63, ал. 1 изр. 2, предл. 1 от ЗАНН. Пред касационния съд жалбоподателят се представлява от ю.к. Станков, който заявява че жалбата се поддържа.

Ответникът по жалбата Р.А.Д. се явява лично и възразява срещу жалбата.

Представителят на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Антова, дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и първоинстанционното решение следва да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на тезите си.

Административен съд – Перник, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания, както и след извършени цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, намира касационната жалба за неоснователна, като съображенията за това са следните:

Районен съд – Перник въз основа на представените и събрани пред него писмени и гласни доказателства е приел от фактическа страна за безспорно установено, че на 19.03.2011 г. в гр. Перник, Р.Д. държи в автомобил три броя пластмасови бутилки, съдържащи общо 6 литра алкохол – акцизна стока по смисъла на чл. 4, т. 1 от ЗАДС, без за същата да са представени документи удостоверяващи плащането, начисляването или обезпечаването на акциза. Въз основа на така установеното от фактическа страна районният съд е приел от правна такава, че производството по налагане на административно наказание е протекло без допуснати съществени процесуални нарушения, както и че актовете обективизирали го, са издадени при съобразяване с изискванията на закона. При разглеждане на спора в неговото същество, вмененото на Д. административно нарушение е прието за безспорно доказано, съответно на събрания по делото доказателствен материал, както и за извършено от лицето посочено за нарушител, предвид което е направено заключение, че правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на Р.А.Д. за нарушение по чл. 126 от ЗАДС. Въпреки този си извод обаче решаващият състав на Районен съд – Перник е постановил, че административнонаказващият орган е приложил неправилно материалния закон с отказа си да квалифицира нарушението като маловажно, каквото възражение е направил и нарушителят преди издаване на НП пред наказващия орган.

Позицията на първата съдебна инстанция се споделя от касационният съд, като мотивите за това са следните:

Правилна е преценката на решаващия състав за неправилно приложен материалния закон, предвид отказа на административнонаказващия орган да приложи закон за маловажно нарушение. В тази връзка не се споделят оплакванията на жалбоподателя и искането за прилагане на чл. 28 от ЗАНН. На първо място в случая, предвид наличие на разпоредба в специален закон, какъвто се явява ЗДАС спрямо ЗАНН, подлежащо на обсъждане при маловажност на деянието е било приложението на чл. 126б от ЗАДС, а не общата разпоредба на чл. 28 от ЗАНН, във връзка с чието приложение е направен и немотивиран отказ с процесното НП. За пълнота на мотивите на настоящото решение следва да се отбележи, че това е така предвид факта, че нормата на чл. 126б от ЗАДС препраща към разпоредбата на чл. 39, ал. 2 от ЗАНН, която предвижда възможност „за маловажни случаи на административни нарушения, когато това е предвидено

в закон", контролните органи да налагат глоба на местонарушението. Видът на административното наказание по последно цитираната норма ограничава приложението на чл. 126б от ЗАДС само по отношение на нарушители – физически лица, тъй като само последните могат да бъдат санкционирани с „глоба“. И тъй като в процесния случай извършителят е именно физическо лице, спрямо неговото деяние подлежащ на обсъждане и приложение в случай на маловажност на деянието е бил чл. 126б от ЗАДС, а не чл. 28 от ЗАНН, който предвижда възможност за освобождаване въобще от административнонаказателна отговорност. Поради това се и споделя позицията на районния съд, че административнонаказващият орган при наличие на съответните предпоставки е следвало да приложи чл. 126 от ЗАДС във вр. с чл. 126б от ЗАДС.

Правилна е тезата на жалбоподателя, че (към датата на процесното нарушение) всеки конкретен случай на нарушение на чл. 126 от ЗАДС е следвало да се преценява на база на установените факти и обстоятелства, като размерът на неплатения акциз е една от предпоставките за преценка заедно със степен на обществена опасност, качество на нарушителя, вид, количество и стойност на стоките – предмет на нарушението. Към датата на извършване на нарушението и неговото установяване действащ е бил ЗАДС в редакцията му от ДВ бр. 19 от 08.03.2011 г. Към този момент ал. 2 на чл. 126б от ЗАДС, регламентираща кои са маловажните случаи по ал. 1 на с. чл. и въвеждаща като единствен критерий за маловажност – двойният размер на акциза на стоките – предмет на нарушението да не надвишава 50 лв., не съществува. Но преценката на районния съд за маловажност на нарушението, базирана основно на стойността на дължимия и неплатен акциз, е съответна на последвалото законодателно уреждане на критерия за маловажност. Но действащия към момента на извършване на нарушението ЗАДС се явява по-благоприятен за нарушителя приложим закон, изменен преди влизане в сила на процесното НП от гледна точка на двойния размер на дължимия акциз, с поставена горна граница от 50 лв., тъй като в случая същия е 60.72 лв., поради което новата му редакция е неприложима.

Касационният съд споделя позицията и преценката на първата съдебна инстанция за маловажност на процесното нарушение, базирана основно на размера на неплатения акциз, която е около предвидения такъв в последвалото законодателно разрешение. Административнонаказващият орган, при извършване на задължителната проверка по реда на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН и на база установените пред него факти и обстоятелства е приложил неправилно закона като е отказал да третира случая като маловажен. Тезата на жалбоподателя за високата обществена опасност на нарушенията от този вид, закрепена чрез предвиден минимален размер на санкцията, дори в случай на незначителна стойност на дължимия акциз не се споделя от съда. Извършеното деяние, макар и формално да осъществява признаците на нарушение по чл. 126 от ЗАДС, предвид своята малозначителност е с явно ниска степен на обществена опасност и законодателят

безспорно е отчел характера и спецификата на извършваните нарушения на чл. 126 от ЗАДС, включвайки разпоредбата на чл. 126б, като е предвидил възможни случаи на маловажни нарушения и на чл. 126, въпреки липсата на прецизиране на критерия за маловажност към момента на извършване на процесното нарушение.

Предвид горните мотиви, касационният съд смята жалбата за неоснователна, поради което същата няма да бъде уважена. Обжалваното решение на Районен съд – Перник в атакуваната му част като правилно и законосъобразно ще бъде оставено в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №359/11.05.2012 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №342 по описа на съда за 2012 г., В ЧАСТТА, с която е отменено наказателно постановление №970/12.12.2011 г. на Началник на Митница Столична, издадено срещу Р.А.Д. *** в частта, с която за нарушение и на основание чл. чл. 126 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС) е определено да му бъде наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 (хиляда) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.